

[Holstein.]

saaledes som det ærede Medlem Hr. A. Svensson, og det er da godt, at de endelig har faaet den Mand, der kan sige det forløsende Ord. Saaledes vil det blive fremstillet i „Jydske Tidende“, og jeg vil tilføje, at det selvfølgelig, hvad der ikke overrasker mig, er en ganske falsk Fremstilling.

For alt det, det ærede Medlem har sagt, det er sagt, og det kendes. Og at kræve en Kommission nedsat et Aar efter, at de Konservative i en Dagsorden har krævet en saadan Kommission nedsat, ja, det hører der ikke meget til. De krævede i deres Valgmanifest i den berømte konservative „augsburske Konfession“, som Redaktør Vigen skrev i Juni 1931, en rask arbejdende Kommission til Overvejelse af, hvad der skulde iværksættes af Særforanstaltninger overfor det sønderjydske Landbrug — og saa skrev de dette Krav i Glemmebogen, indtil jeg rejste Interpellationen i December og mindede dem om dette Punkt i Konfessionen. Og derefter, da man havde krævet denne Kommission nedsat, lod man et Aar gaa uden at bekymre sig om, at Regeringen ikke gjorde Mine til at nedsætte en saadan Kommission, og det var jo et Aar, hvor Partiet arbejdede intimt og godt sammen med den højtærede Regering i øvrigt.

Først nu, et Aar efter, gentager det ærede Medlem Hr. A. Svensson i sin Jomfrutale dette konservative Kommissionskrav fra halvandet Aar tilbage. Ja, hvis det er dette, der er det store i det, man nu har opnaaet ved at faa det ærede Medlem til Talsmand for Sønderjylland, maa jeg jo sige, at saa synes jeg, at Stillingen er lige saa beskeden for det konservative Partis Vedkommende, som den hidtil har været.

Som sagt, jeg forstaar saa udmærket Hensigterne, som ligger bag. Men naar nu det ærede Medlem Hr. A. Svensson har rejst Krav, som han har gjort det, vil jeg ogsaa sige, at saa forpligter det, saa er det det ærede Medlem og hans Partis Sag — for han har jo i denne Sag talt som Ordfører for sit Parti — at tilkendegive, hvad det er for Særforanstaltninger, der skal træffes. Det ærede Medlem kender jo Forholdene dernede saa godt, og nu har han Realkreditkommissionens Betænkning og Erhvervskommissionens Betænkning, han har Statistisk Departements Oplysninger, og han

kan faa velvillig Bistand i alle vore Departementer og hos vore Embedsmænd om Forholdene i Sønderjylland, og hos Embedsmændene nede i Sønderjylland ogsaa, og saa kan de Herrer jo selv nedsætte deres Kommission, et arbejdende Udvalg, som det hedder indenfor det konservative Parti, som de har gjort før, til at *à jour*-føre Tilstanden i Sønderjylland fra Udgangen af 1928 til nu, og naar de saa har gjort det — hurtigt, gaar jeg ud fra, i Løbet af 3—4 Uger, det ærede Medlem Hr. A. Svensson vil arbejde mere energisk end nogen, passioneret og intensivt vil han arbejde, han vil koncentrere sig udelukkende om denne Sag i de næste 3—4 Uger som Formand for et konservativt Udvalg om denne Sag — vil de fremsætte et positivt Forslag til det, det ærede Medlem kalder Særforanstaltninger til Sanering til Bunds af Forholdene nede i Sønderjylland, særlig hvad angaar den sønderjydske Landbostand.

Lad os faa det Forslag at se, saa kan vi forhandle om det, for jeg tror, at der indenfor Partiet Venstre er Forstaaelse af de ulykkelige Forhold og Kaar nede i Sønderjylland. Jeg vil i hvert Fald hævde, at baade min Ringhed — jeg er jo den eneste af de menige af Venstre dernede, som er kommet ind i det danske Folketing — og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har en lige saa oprigtig og alvorlig Forstaaelse af de særlige sønderjydske økonomiske Vanskeligheder som det ærede Medlem Hr. A. Svensson; han skal aldeles ikke faa Patent eller Privilegium paa at være den eneste, som forstaar og vurderer disse Vanskeligheder saaledes, som de virkelig er.

Venstres andre Kandidater dernede forstaar saa sandelig saare vel, saare vel, hvordan Forholdene ligger for Landbostanden og de næringsdrivende i Sønderjylland.

Jeg henviste i Fjor til, hvorledes Valutahjælpen paa de 45 Mill. Kr., hvis vi tager Kursen paa det daværende Tidspunkt i Betragtning, i Virkeligheden kun var nogle og tyve Millioner Kroner; jeg henviste til, hvad der staar i Realkreditkommissionens Betænkning, at den Favør, der blev givet Sønderjyderne, den Adgang, der blev givet dem til at beholde deres Mark til en Kurs af lidt over 7, i Virkeligheden kom til at betyde et Tab paa mellem 17